

der, jo ikke ligefrem får mundvigene til sådan at flytte sig i opadgående retning.

Er sandheden ikke her, at Dansk Folkeparti i forhold til den embedsførelse, som finder sted i regeringen, er en dikkende lammehale? Man har tidligere slået sig op på at være bidske vagthunde, og hvad ved jeg, og nu har man reduceret sig selv til at være en form for blød og mild skødehund, der gør alt, hvad man kan for at holde liv i embedsførelser, som mildest talt er tvivlsomme. Er det ikke det, der er sandheden?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det skægge ved at lytte til radikale politikere er, at den ene dag er vi dem, der regerer landet. Der styrer vi regeringen i ét og alt. Den næste dag er vi dikkende lammehaler og er bare nogle, der gør fuldstændig, som regeringen ønsker.

Man vil ikke blive overrasket over det ud fra sådan en almindelig opfattelse af Det Radikale Venstre, men De Radikale har jo forsøgt at give indtryk af sådan en større konsistens i deres udtrykte holdninger, at man kunne regne med, hvor man havde De Radikale. De Radikale må finde ud af, om Dansk Folkeparti regerer landet, eller om Dansk Folkeparti er dikkende lammehaler.

Jeg tror ikke, at regeringen eller kirkeministerien for den sags skyld, når man ser på den facon, hvorpå der i givet fald skal bevilges flere penge til Kirkeministeriet, kan udlede noget, der er særlig rart for regeringen. Det er da ikke særlig rart for regeringen, at de ikke bare får bevilget de penge, de mener er nødvendige til et ministerium, men at de kun kan bevilges, hvis de over for Finansudvalget kan dokumentere, at det går til at sikre en betryggende ledelsesstruktur, så vi kan sige til skatteyderne, at de penge, vi forvalter på skatteydernes vegne, og som vi giver til ministerierne, gives til noget fornuftigt.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Den næste, der har en kort bemærkning, er hr. Mogens Nørgård Pedersen, og efter hr. Mogens Nørgård Pedersen holder vi pause, og efter pausen er den første hr. Jens Peter Vernersen og derefter hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Nu skal jeg lade være med at føje flere tillægsord til, men det var måske mere passende i den

her sammenhæng at snakke om kirkerotter, men det er så en helt anden sag.

Jeg vil blot stille et enkelt spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører. Kristendemokraterne er som Dansk Folkeparti optaget af at gøre noget for de svageste, og vi kan indimellem bruge udtrykket de allersvageste, hvis vi virkelig skal sætte trumf på. Jeg kender selvfølgelig Dansk Folkepartis indflydelse, også når det gælder de ældre, men det er jo sådan, at gildet skal betales, udgifterne skal jo dækkes.

Dansk Folkeparti har været med til at give skattelettelse og støtter skattestoppet, Dansk Folkeparti har været med til at reducere Miljøministeriets arbejdsområde ved at skrue ned på midlerne der, og Dansk Folkeparti er villig til at skære endnu mere i ulandsbistanden. Er det ikke nogle af de områder, som man også med rette kunne kalde de allersvageste områder?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er fuldstændig rigtigt set, at når vi siger, at et skattestop er fornuftigt at have, så afskærer vi os retten til i løbet af en valgperiode hele tiden at komme rendende og sige, at nu skal vi lige have en afgift på plasticposer, der er højere end den, vi har i dag, eller nu skal vi have en afgift på mursten, eller hvad man nu kunne forestille sig, der lige kunne give nogle ekstra penge, som vi så kunne bruge.

Vi har valgt at sige, at vi bliver nødt til inden for de offentlige udgifter, der er, at finde nogle penge til de områder, som vi ønsker at prioritere. Så når vi vil give flere penge til de pensionister, der har mindst, eller når vi vil give flere penge til væresteder, eller hvor vi nu synes at der er behov for en ekstra indsats til gavn for vores allersvageste i vores samfund, er det fuldstændig rigtigt set, at vi skal ind og finde dem nogle steder i den offentlige sektor. Derfor har vi ikke haft noget som helst imod, at der er sket en prioritering af de offentlige udgifter til gavn for de områder, vi prioriterer.

Her har vi på nogle områder en anden indgangsvinkel til det end Kristendemokraterne og andre har. Vi har syntes, at det var fornuftigt, at vi gav lidt mindre af vores samlede produktion her i landet ud af landet og brugte lidt flere af pengene indenlands på dem, som vi mener har hjælp behov.